

מ"ת (תל אביב) 4352-12-23 - מדינת ישראל נ' תומר מאיר יפרח

מ"ת (תל-אביב-יפו) 4352-12-23 - מדינת ישראל נ' תומר מאיר יפרחשלוּם תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 4352-12-23

מדינת ישראל

נגד

תומר מאיר יפרח

בית משפט השלוּם בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[31.12.2024]

כבוד השופטת מגי כהן

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר, במסגרתה עותר המשיב לביטול המעצר הבית הלילי

ולהפסקת פסילתו עד תום ההליכים נגדו.

רקע וטענות הצדדים:

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירות לכאורה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב לא תקין ונהיגה ברכב ללא

ביטוח, מיום 20.12.23.

2. המשיב שוהה במעצר בית, בתנאים מגבילים, החל מיום 20.12.23.

ביום 22.5.23 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר במסגרתה עתר לביטול מעצר הבית הלילי וביטול הפסילה

עד תום ההליכים נוכח חלוף הזמן וצרכי פרנסתו של המשיב.

המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי המשיב צירף תיק נוסף לתיק העיקרי 4233-12-23 בו מיוחסת למשיב עבירה

של נהיגה בזמן פסילה מיום 5.12.23. וכי המשיב עתר לצרף תיק נוסף 2461-02-24 בו מיוחסת למשיב עבירה של

נהיגה בזמן פסילה מיום 18.1.24.

ביום 30.6.24 ניתנה החלטת כב' השופטת וישקין הדוחה את הבקשה תוך שהיא מפנה לעברו התעבורתי המכביד של

המשיב הכולל 104 הרשעות קודמות, העובדה כי הנו נהג מקצועי הנוהג בפועל במשאית ועליה מנוף ואשר לא הסס

ונהג לכאורה בזמן פסילה תוך שהוא משוחרר בתנאים בתיק זה.

3. ביום 14.10.24 הגיש המשיב את הבקשה שבפני בה הוא עותר לביטול פסילה עד תום ההליכים לאור המצוקה

הכלכלית בה שרוי המשיב, והעובדה כי לטענת הסנגור עברו התעבורתי של המשיב אינו מכביד. עוד טען הסנגור

בבקשתו כי ביהמ"ש לא נימוק בהחלטתו מדוע פוסל את המשיב מעבר לשישה חודשים. לאור העובדה כי חלפה

למעלה משנה מיום שבו נפסל המשיב, המשיב נקלע למצוקה כלכלית קשה כאשר נושים בשוק האפור נוקשים על

דלתו, על כן עותר הסנגור להורות על ביטול הפסילה ולאפשר למשיב לשוב לעבודתו כנהג משאית.

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 24.12.24 הוסיף הסנגור וטען כי ההליכים בתיק העיקרי נמשכים המון זמן, המשיב כבר למעלה משנה נמצא בתנאי מעצר בית לילי ובפסילה, אינו יכול לעבוד ולפרנס את משפחתו. הסנגור הציג מסמכים המעידים על שינוי במצבו הכלכלי והרפואי של המשיב.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה, וטענה כי עסקינן בפסילה שהושתה במסגרת תיק מעצר עד תום ההליכים וכחלק מתנאי השחרור של המשיב. ביום 30.6.24 ניתנה החלטה מפורטת של כב' השופטת וישקין בה היא סוקרת את מסוכנותו של המשיב ודוחה את בקשתו. יתרה מכך, בעוד המבקש שוחרר בתנאים מגבילים הוא לא היסס לבצע את העבירות המיוחסות לו בתיק 2461-02-24 מיום 18.1.24 שם יוחסה לו עבירה בזמן פסילה וניסיון לקבלת רישיון נהיגה ממשרד הרישוי. לאור עברו התעבורתי המכביד הכולל 104 הרשעות קודמות לאור המסוכנות הנשקפת מהמשיב אשר לא מהסס להפר את תנאי המעצר, עתרה המשיבה לדחות את הבקשה.

דיון והחלטה

המסגרת המשפטית

5. סעיף 52(א)(לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע שעיון חוזר בהחלטה, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

6. ביום 20.12.23 המשיב שוחרר בתנאי בהסכמת הצדדים, בין היתר נקבע כי המשיב ישהה במעצר בית לילי בין השעות 21:00 עד 06:00 ויפסל עד תום ההליכים אף מעבר ל-6 חודשים. ביום 30.6.24 נדרש ביהמ"ש לבקשה דומה ודחה אותה על הסף תוך סקירת עברו התעבורתי של המשיב והעבירות המיוחסות לו.

7. בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר, אין הוא דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, שיש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המשיב לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; ב"ש (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל).

לאחר עיון בטענות הצדדים לא מצאתי שינוי נסיבות מאז החלטת כב' השופטת וישקין ביום 30.6.24. עברו התעבורתי של המשיב מכביד וכולל מחובו 104 הרשעות קודמות. העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, במקרה שלפני, בוצעו ביום 11.7.23, ביום 5.12.23 המשיב נתפס שוב נוהג בפסילה (4233-12-23) ואף צירף תיק זה לתיק העיקרי.

ביום 20.12.23 המשיב שוחרר בתנאים וחודש לאחר מכן שוב נתפס המשיב נוהג בפסילה ביום 18.1.24 (2461-02-24) שגם את התיק הזה ביקש המשיב לצרף לתיק העיקרי וכן ביקש לצרף תיק נוסף 685-08-23. עבירת נהיגה בזמן פסילה, במיוחד כזו שנעברה 3 פעמים ברצף, מצויה ברף הגבוה של עבירות התעבורה, ומעידה על מסוכנותו לשלומם ולביטחונם של המשתמשים בדרך, קל וחומר כאשר עסקינו בנהג משאית. עינינו הרואות כי המשיב לא הסס להפר את תנאי השחרור שנקבעו בתיק זה ונהג בזמן פסילה.

8. לא הובאו נסיבות חדשות או עובדות חדשות, כנדרש בסעיף 52 לחוק, המצדיקות להיעתר לבקשתו, נהפוך הוא, בזמן שעבר רק נפתחו כנגד המשיב תיקים נוספים. והמשיב מוכיח כי הוא מהווה סכנה עבור ציבור המשתמשים בדרך.

9. טענת הסנגור שמעצר הבית הלילי בו נתון המשיב, יוצרת עבורו מצוקה כלכלית קשה, אין בה כדי להצדיק ביטול מעצר הבית, בנסיבות העניין. למשיב אין להלין אלא על דפוסי התנהגותו בכביש, המשתקפים מעברו התעבורתי, ומנסיבות ביצוע העבירות, לכאורה, במקרה שלפני ובתיקים צורפו, ומעידים על מסוכנותו הגבוהה.

לעניין בקשת המשיב להורות על הפסקת פסילתו עד תום ההליכים של המשיב, הרי שבנסיבות העניין, ונוכח מסוכנותו, הרי שאין כל מקום להיענות לבקשה, ויש להרחיק את המשיב מהכביש, בשלב זה.

10. לסיכום, בעניינינו אני קובעת שלא חל שינוי בנסיבות, לא נתגלו עובדות חדשות, ולא חלף זמן ניכר, שיש בהם כדי לשנות מהחלטת ביהמ"ש הקודמת (מיום 30.6.24), בדבר מעצר הבית הלילי, בו נתון המשיב, וכן בדבר הפסילה עד תום ההליכים.

נוכח האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' כסלו תשפ"ה, 31 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.